

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 25.9.2001
COM(2001) 533 τελικό

2000/0227(COD)

Τροποποιημένη πρόταση

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης
διαχείρισης των παράκτιων ζωνών**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250,
παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ)

Τροποποιημένη πρόταση

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης
διαχείρισης των παράκτιων ζωνών**

Στις 5 Ιουλίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε σε πρώτη ανάγνωση τις τροπολογίες που είχαν κατατεθεί όσον αφορά την πρόταση της Επιτροπής για σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών (COM/2000/545 της 8ης Σεπτεμβρίου 2000).

Σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση κοινοτικής πράξης.

Η Επιτροπή εκθέτει κατωτέρω τις απόψεις της σχετικά με τις τροπολογίες που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Διαβίβαση της πρότασης στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (COM/2000/545 – 2000/0227(COD) σύμφωνα με το άρθρο 175 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ	8 Σεπτεμβρίου 2000
γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών	14 Φεβρουαρίου 2001
γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής	28 Μαρτίου 2001

2. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σκοπός της παρούσας πρότασης είναι να παροτρύνει τα κράτη μέλη να διεξαγάγουν εθνική ανασκόπηση της νομοθεσίας, των θεσμών και των παραγόντων που ενέχονται στο σχεδιασμό και στη διαχείριση των παράκτιων ζωνών τους και, με βάση την ανασκόπηση αυτή, να αναπτύξουν εθνική(ές) στρατηγική(ές) για την προώθηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών (ΟΔΠΖ).

Η παρούσα πρόταση βασίστηκε στα αποτελέσματα του προγράμματος επίδειξης της Επιτροπής για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών και στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την ΟΔΠΖ που προέκυψε από το πρόγραμμα αυτό και παρουσιάστηκε στο έγγραφο COM/2000/547. Σύμφωνα με τα ανωτέρω έγγραφα, η κατάσταση των παράκτιων ζωνών της Ευρώπης επιδεινώνεται και για να σταματήσει ή να ανατραπεί η τάση αυτή απαιτούνται συντονισμένες ενέργειες στις οποίες να συμμετέχουν όλα τα επίπεδα της διοίκησης από το τοπικό έως το Ευρωπαϊκό. Η σύσταση καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία στο επίπεδό τους μέτρα, σε συνεργασία με τις περιφερειακές και τοπικές διοικήσεις.

3. Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Στις 5 Ιουλίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε 41 από τις 47 τροπολογίες που είχαν κατατεθεί.

Η Επιτροπή έχει αποδεχθεί στο σύνολό τους τις τροπολογίες 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 13, 15, 19, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 46, 31, 37, 38, 39 και 40.

Οι τροπολογίες 2, 14, 17 (τίτλος και 1ο μέρος), 20 (με εξαίρεση τη λέξη "binding" στο αγγλικό κείμενο - δεν αφορά την ελληνική απόδοση), 24, 25 (με εξαίρεση τη λέξη "χωροταξική"), 29 (τελευταία διάταξη του 1ου μέρους, 3ο μέρος), 32 (2ο μέρος), 36 και 42 (2ο μέρος - μετά το κόμμα) έγιναν δεκτές κατ'αρχήν, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναδιατυπωθούν και/ή θα μετακινηθούν σε άλλο κεφάλαιο της πρότασης.

Η Επιτροπή αποδέχθηκε εν μέρει τις τροπολογίες 11 (2ο μέρος), 17 (3ο μέρος και 4ο μέρος, συμπεριλαμβανομένης της προτεινόμενης αναδιάταξης των σημείων), 29 (2ο μέρος), 32 (1ο μέρος με εξαίρεση τη λέξη "shall" στο αγγλικό κείμενο - δεν αφορά την ελληνική απόδοση), 33 (2ο και 3ο μέρος), 34 (2ο μέρος), 42 (1ο μέρος μέχρι το κόμμα), και 43 (1ο μέρος έως και τις λέξεις "έκθεση αξιολόγησης").

Δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή οι τροπολογίες 12, 16, 18 και 35.

Η θέση της Επιτροπής σχετικά με τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει ως εξής:

3.1 Τροπολογίες που έγιναν δεκτές στο σύνολό τους από την Επιτροπή

Τροπολογία 1 (αιτιολογική σκέψη 1) αλλάζει τη σειρά των χαρακτηριστικών της παράκτιας ζώνης για να τονίσει την περιβαλλοντική σημασία της και εισάγει αναφορά στην ψυχαγωγική της σημασία. Η **τροπολογία 3 (αιτιολογική σκέψη 2)** αναλύει τους τρόπους με τους οποίους συνεχίζεται η υποβάθμιση των παράκτιων ζωνών. Η **τροπολογία 4 (νέα αιτιολογική σκέψη 2α)** εισάγει αναφορά στους κινδύνους που διατρέχουν οι παράκτιες ζώνες εξαιτίας του φαινομένου του θερμοκηπίου. Η **τροπολογία 5 (νέα αιτιολογική σκέψη 2β)** επισημαίνει τη σημασία της μείωσης της αλιευτικής δραστηριότητας και της απασχόλησης στον τομέα αυτό, γεγονός που καθιστά ιδιαίτερα ευαίσθητες τις εξαρτώμενες από την αλιεία περιοχές. Η **τροπολογία 6 (νέα αιτιολογική σκέψη 2γ)** αναφέρεται στην αύξηση του πληθυσμού και ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων η οποία απειλεί την περιβαλλοντική ισορροπία. Η **τροπολογία 7 (νέα αιτιολογική σκέψη 2δ)** τονίζει τη σχέση μεταξύ κλιματικών μεταβολών και προβλημάτων των παράκτιων ζωνών. Η **τροπολογία 8 (νέα αιτιολογική σκέψη 2ε)** αναφέρεται στο ρόλο της χωροταξικής διευθέτησης ως συνιστώσα της ΟΔΠΖ. Η **τροπολογία 10 (αιτιολογική σκέψη 3)** προβλέπει ότι η διαχείριση των παράκτιων ζωνών πρέπει να σέβεται τις παραδοσιακές τοπικές δραστηριότητες και πρακτικές. Η **τροπολογία 13 (νέα αιτιολογική σκέψη 4β)** τονίζει τη σημασία των περιφερειακών ανισοτήτων στο βαθμό που επηρεάζουν τη διαχείριση και την προστασία των παράκτιων ζωνών. Η **τροπολογία 15 (νέα αιτιολογική σκέψη 6α)** αναφέρεται στην αύξηση των πιέσεων που δέχονται οι παράκτιες ζώνες από την έκδοση του ψηφίσματος 94/C 135/2 του Συμβουλίου το 1994 μέχρι σήμερα. Η **τροπολογία 19 (κεφάλαιο II, παράγραφος 1)** επεξηγεί την αρχή της "σφαιρικής" προοπτικής, τονίζοντας την ανάγκη να ληφθούν υπόψη η αλληλεξάρτηση και οι διαφορές των συστημάτων που επηρεάζουν τις παράκτιες ζώνες. Η **τροπολογία 21 (κεφάλαιο II, παράγραφος 2)** επεξηγεί την αρχή της μακροπρόθεσμης προοπτικής, αναφερόμενη στην αρχή της προφύλαξης και στην ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη τόσο οι σημερινές όσο και οι μελλοντικές γενεές. Η **τροπολογία 22 (κεφάλαιο II, παράγραφος 3)** επεξηγεί την αρχή της

προσαρμοστικής διαχείρισης, τονίζοντας την ανάγκη να διευκολύνεται η προσαρμογή ανάλογα με την εξέλιξη των προβλημάτων και των γνώσεων. Η **τροπολογία 23 (κεφάλαιο II, παράγραφος 4)** επεξηγεί την αρχή της τοπικής ιδιαιτερότητας, τονίζοντας την ανάγκη για ειδικές λύσεις και ευέλικτα μέτρα που ανταποκρίνονται στην ποικιλία των ευρωπαϊκών παράκτιων ζωνών. Η **τροπολογία 26 (κεφάλαιο II, παράγραφος 7)** επεξηγεί την αρχή της υποστήριξης και συμμετοχής όλων των αρμοδίων διοικητικών φορέων, τονίζοντας την ανάγκη δημιουργίας δεσμών μεταξύ των διαφόρων επιπέδων και τομέων της διοίκησης καθώς και την ανάγκη συντονισμού των διαφόρων πολιτικών. Η **τροπολογία 27 (κεφάλαιο II, παράγραφος 8)** επεξηγεί την αρχή της αξιοποίησης συνδυασμού μέσων, τονίζοντας την ανάγκη να εξασφαλίζεται συνοχή μεταξύ νόμων και στόχων και μεταξύ χωροταξίας και διαχείρισης. Η **τροπολογία 28 (κεφάλαιο II, νέα παράγραφος 8α)** εισάγει νέα αρχή που συνδέεται με την ανάγκη εξασφάλισης συνοχής μεταξύ όλων των τομεακών σχεδίων που βρίσκονται ήδη σε στάδιο προετοιμασίας. Όλες αυτές οι τροπολογίες αποσαφηνίζουν την ανάγκη εξασφάλισης καλής διαχείρισης των παράκτιων ζωνών καθώς και τις απαιτούμενες για το σκοπό αυτό αρχές. Έχουν όλες δεκτές από την Επιτροπή.

Όσον αφορά την ανασκόπηση, η Επιτροπή αποδέχθηκε την **τροπολογία 46 (κεφάλαιο III, παράγραφος 2)** που αναφέρει ότι η ανασκόπηση οφείλει να καλύπτει το ρόλο των εκλεγμένων τοπικών ιθυνόντων και των διαπεριφερειακών οργανώσεων, καθώς και την **τροπολογία 31 (κεφάλαιο III, παράγραφος 3)** που προσθέτει μια σειρά επιπλέον τομέων οι οποίοι θα πρέπει να εξεταστούν στην ανασκόπηση, όπως η υδατοκαλλιέργεια και η ασφάλεια στη θάλασσα.

Όσον αφορά τις εθνικές στρατηγικές, η Επιτροπή αποδέχθηκε την **τροπολογία 37 (κεφάλαιο IV, παράγραφος 3, νέο σημείο ηα)** σύμφωνα με την οποία οι εθνικές στρατηγικές θα πρέπει να καθορίζουν διαδικασίες που να επιτρέπουν τη συμμετοχή του κοινού στη διαμόρφωση των στρατηγικών για τις παράκτιες ζώνες καθώς και την **τροπολογία 38 (κεφάλαιο IV, νέα παράγραφος 3α)** όπου απαριθμούνται συγκεκριμένοι φορείς που θα πρέπει να συμμετέχουν στη συντονισμένη αυτή δράση.

Όσον αφορά τη συνεργασία, η Επιτροπή αποδέχθηκε την **τροπολογία 39 (κεφάλαιο V, παράγραφος 1)** που αναφέρεται στην ανάγκη να επιβληθεί η εφαρμογή των ισχυουσών συμβάσεων μεταξύ γειτονικών χωρών.

Η Επιτροπή δέχθηκε επίσης την **τροπολογία 40 (κεφάλαιο VI, τίτλος)** που προβλέπει τη τροποποίηση του τίτλου του τελευταίου κεφαλαίου. Ο προηγούμενος τίτλος "Υποβολή εκθέσεων" συμπληρώνεται ως εξής: "Υποβολή εκθέσεων και αναθεώρηση".

3.2 Τροπολογίες οι οποίες έγιναν δεκτές εν μέρει ή κατ'αρχήν από την Επιτροπή

Η **τροπολογία 2 (νέα αιτιολογική σκέψη 1α)** εισάγει νέα αιτιολογική σκέψη που επεξηγεί ότι η βιοποικιλότητα της παράκτιας ζώνης είναι μοναδική και ότι προστατεύεται από τις οδηγίες 92/43/ΕΟΚ και 79/409/ΕΟΚ. Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί την τροπολογία αυτή κατ'αρχήν αλλά επισημαίνει ότι οι εν λόγω οδηγίες αναφέρονται μόνο σε ορισμένα τμήματα της παράκτιας ζώνης που δεν καλύπτουν το σύνολο της ενδιαφέρουσας βιοποικιλότητας. Μέσω του σχεδίου δράσης της για την βιοποικιλότητα, η Κοινότητα προστατεύει τη βιοποικιλότητα και σε άλλες περιοχές της. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή προτείνει την ακόλουθη διατύπωση για την συγκεκριμένη αιτιολογική σκέψη:

Οι παράκτιες ζώνες παρουσιάζουν μοναδική βιοποικιλότητα από πλευράς χλωρίδας και πανίδας η οποία αναγνωρίζεται στο πλαίσιο των διαφόρων κοινοτικών πολιτικών και δράσεων.

Η τροπολογία 14 (αιτιολογική σκέψη 5) αναφέρεται στην ανάγκη συνεργασίας και διαβούλευσης με τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό. Η Επιτροπή είναι μεν σε θέση να δεχθεί την εν λόγω τροπολογία κατ'αρχήν αλλά παρατηρεί ότι ο ΔΝΟ δεν είναι ο μόνος κατάλληλος διεθνής οργανισμός. Προτείνει συνεπώς την ακόλουθη διατύπωση:

Είναι αναγκαία η εξασφάλιση συνεκτικών δράσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων συλλογικών δράσεων, ιδίως στο επίπεδο των περιφερειακών θαλασσών, για την αντιμετώπιση των διασυνοριακών προβλημάτων της παράκτιας ζώνης. Θα πρέπει να συμπεριληφθούν εδώ διαβουλεύσεις με όλους τους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.

Η τροπολογία 24 (προτάθηκε ως κεφάλαιο II, νέα παράγραφος 5α· έγινε δεκτή ως κεφάλαιο I νέο σημείο) εισάγει αρχή που αφορά την προστασία των παράκτιων οικισμών από τη διάβρωση και τις πλημμύρες. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η διάβρωση και οι πλημμύρες δημιουργούν προβλήματα στις παράκτιες ζώνες και ότι θα πρέπει να αντιμετωπιστούν μέσω της ΟΔΠΖ. Επιβάλλεται ωστόσο να εξασφαλισθεί ότι η διαχείριση των προβλημάτων αυτών είναι περιβαλλοντικά αειφόρος. Η Επιτροπή πιστεύει εξάλλου ότι το θέμα αυτό εντάσσεται καλύτερα στο κεφάλαιο I, δεδομένου ότι οι αρχές του κεφαλαίου II αναφέρονται σε κατευθυντήριους άξονες για τη διαδικασία της ΟΔΠΖ και όχι σε μεμονωμένα προβλήματα που καλείται να επιλύσει η ΟΔΠΖ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ενώ δέχεται κατ'αρχήν την εν λόγω τροπολογία, προτείνει την ενσωμάτωσή της στη σύσταση μέσω της προσθήκης νέου σημείου στο κεφάλαιο I με την ακόλουθη διατύπωση:

– *στην αναγνώριση της απειλής που συνιστά για τις παράκτιες ζώνες το φαινόμενο του θερμοκηπίου και των κινδύνων που συνεπάγεται η άνοδος της στάθμης της θάλασσας, καθώς και στην ανάγκη θεσπίσεως περιβαλλοντικά βιώσιμων μέτρων για την προστασία των παράκτιων κοινοτήτων και της πολιτιστικής κληρονομιάς από τις πιέσεις αυτές όπου είναι δυνατόν.*

Το πρώτο μέρος της τροπολογίας 36 (κεφάλαιο IV, παράγραφος 3, σημείο ζ) αναφέρεται στην ανάγκη συνεργασίας με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και γίνεται δεκτό από την Επιτροπή. Το δεύτερο μέρος της τροπολογίας 36 αναφέρει ότι τα δεδομένα πρέπει να διατίθενται δωρεάν. Η Επιτροπή πιστεύει ότι αυτό δεν είναι πάντα εφικτό και ενώ συμφωνεί με την ιδέα, προτείνει νέα διατύπωση του δεύτερου μέρους της εν λόγω τροπολογίας που θα προβλέπει διάθεση των δεδομένων *δωρεάν ή σε λογικό κόστος*. Το σημείο αυτό διατυπώνεται συνεπώς ως εξής:

να υιοθετήσει κατάλληλα, μόνιμα συστήματα παρακολούθησης και διάχυσης των πληροφοριών σχετικά με τις παράκτιες ζώνες τους, σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τις περιφερειακές αρχές. Τα συστήματα αυτά με κατάλληλο και συμβατό μορφότυπο, οφείλουν να συλλέγουν και να παρέχουν πληροφορίες στους υπεύθυνους για τη λήψη αποφάσεων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο προκειμένου να διευκολύνουν την ολοκληρωμένη διαχείριση. Αυτά τα δεδομένα πρέπει να είναι διαθέσιμα στο κοινό δωρεάν ή σε λογικό κόστος.

Η τροπολογία 11 (αιτιολογική σκέψη 4) εμπλουτίζει την περιγραφή του τύπου της απαιτούμενης δράσης σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Η αναφορά σε "*στρατηγικές ενέργειες που θα συντονίζονται και θα οργανώνονται*" είναι αποδεκτή αλλά η προσθήκη της λέξης "κατ'αρχήν" απορρίπτεται για δύο λόγους: 1) δεν είναι σαφές κατά πόσο το "κατ'αρχήν" έχει την έννοια της προτεραιότητας ή της χρονικής σειράς και 2) η προσθήκη της λέξης "κατ'αρχήν" δεν αντικατοπτρίζει τα αναφερόμενα στα έγγραφα COM/1997/744 και COM/2000/547, ενώ η εν λόγω αιτιολογική σκέψη αρχίζει με τη φράση "Οι ανακοινώσεις

COM/1997/744 και COM/2000/547 της Επιτροπής διαπιστώνουν ...". Η νέα διατύπωση έχει ως εξής:

Οι ανακοινώσεις COM(1997) 744 και COM(2000) 547 της Επιτροπής διαπιστώνουν ότι η ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης απαιτεί στρατηγικές ενέργειες που θα συντονίζονται και θα οργανώνονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, κατευθυνόμενες και υποστηριζόμενες από κατάλληλο πλαίσιο σε εθνικό επίπεδο.

Η τροπολογία 17 (κεφάλαιο I) προτείνει διάφορες τροποποιήσεις του κεφαλαίου που έφερε αρχικά τον τίτλο "Μια κοινή θεώρηση". Οι περισσότερες από αυτές γίνονται αποδεκτές κατ'αρχήν. Η τροπολογία προτείνει τον ακόλουθο νέο τίτλο "Μια κοινή στρατηγική". Για να αποφευχθεί τυχόν σύγχυση με τις εθνικές στρατηγικές που αναφέρονται στο κεφάλαιο IV, η Επιτροπή προτείνει τον τίτλο "*Μια στρατηγική προσέγγιση*". Ομοίως, για την πρώτη τροποποίηση του κειμένου, η Επιτροπή προτιμά τη διατύπωση "*για μια κοινή στρατηγική προσέγγιση*" αντί της "*για μια δεσμευτική κοινή στρατηγική*". Η χρήση της λέξης "δεσμευτική" δεν είναι αποδεκτή δεδομένου ότι αντίκειται στο πνεύμα της σύστασης. Η Επιτροπή δεν δέχεται την προσθήκη της φράσης "στις ακόλουθες αρχές", διότι αυτό που περιγράφεται στη συνέχεια είναι μια γενική προσέγγιση ενώ ο κατάλογος των αρχών παρατίθεται στο κεφάλαιο II. Η Επιτροπή είναι σε θέση να δεχθεί την αναδιάταξη των σημείων, τις τροποποιήσεις του δεύτερου μέρους του κειμένου που χαρακτηρίζει την προστασία του περιβάλλοντος ως πρώτη προτεραιότητα και την προσθήκη ενός σημείου που αναφέρεται στην απειλή που συνιστά το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Η νέα διατύπωση του κεφαλαίου στο οποίο προστίθεται και το σημείο που εγκρίθηκε κατ'αρχήν στο πλαίσιο της τροπολογίας 24, έχει ως εξής:

Μια στρατηγική προσέγγιση

Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν δεσμευση για μια κοινή στρατηγική προσέγγιση του μέλλοντος των παράκτιων ζωνών τους που θα βασίζεται:

- στην προστασία του οικοσυστήματος ως πρώτης προτεραιότητας και στην αειφόρο διαχείριση των έμβιων και μη έμβιων πόρων του θαλάσσιου και του χερσαίου στοιχείου της παράκτιας ζώνης,
- στην αναγνώριση της απειλής που συνιστά το συνεχιζόμενο φαινόμενο του θερμοκηπίου για την παράκτια ζώνη,
- στην παροχή βιώσιμων οικονομικών ευκαιριών και επιλογών απασχόλησης,
- σε ένα λειτουργικό κοινωνικό και πολιτιστικό σύστημα των τοπικών κοινοτήτων,
- στην επάρκεια ανοικτών χώρων αναψυχής και αισθητικής απόλαυσης στο μέλλον,
- στην αναγνώριση της απειλής που συνιστά για τις παράκτιες ζώνες το φαινόμενο του θερμοκηπίου και των κινδύνων που συνεπάγεται η άνοδος της στάθμης της θάλασσας, καθώς και στην ανάγκη θεσπίσεως περιβαλλοντικά βιώσιμων μέτρων για την προστασία των παράκτιων κοινοτήτων και της πολιτιστικής κληρονομιάς από τις πιέσεις αυτές, όπου είναι δυνατόν.
- προκειμένου για τις απομακρυσμένες παράκτιες περιοχές, στην πλήρη ένταξή τους στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Η τροπολογία 20 (κεφάλαιο II, νέα παράγραφος 1α) εισάγει "δεσμευτική" δέσμευση για την εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης. Η χρήση του όρου "δεσμευτική" δεν αρμόζει σε μια σύσταση και συνεπώς απορρίπτεται. Κατά τα άλλα, η τροπολογία είναι αποδεκτή κατ'αρχήν, αν και η Επιτροπή σημειώνει ότι η ιδέα αυτή έχει ήδη ενσωματωθεί στο κεφάλαιο II παράγραφος 2, μέσω της τροπολογίας 21, και είναι επομένως περιττό να προστεθεί στην παρούσα παράγραφο. Δεν υπάρχει συνεπώς ανάγκη να προστεθεί άλλη αρχή στο κείμενο του κεφαλαίου αυτού.

Η τροπολογία 25 (κεφάλαιο II, παράγραφος 6) εμπλουτίζει την περιγραφή της αρχής του συμμετοχικού σχεδιασμού. Αν και μια ευρεία συμμετοχή είναι κατ'αρχήν αποδεκτή, η Επιτροπή προτιμά τη διατύπωση "στη διαδικασία σχεδιασμού και διαχείρισης" αντί της "στη χωροταξική διαδικασία" διότι περιγράφει καλύτερη όλο το φάσμα των ενεχόμενων φορέων και καλύπτει το σύνολο των τομεακών δραστηριοτήτων σχεδιασμού. Ως προς τα άλλα σημεία, η τροπολογία γίνεται δεκτή όπως έχει προταθεί. Η παράγραφος 6 διατυπώνεται τώρα ως εξής:

Στον συμμετοχικό σχεδιασμό στον οποίο θα συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη (ναυτιλιακός τομέας, κάτοικοι και επιχειρήσεις της περιοχής, χρήστες των χώρων αναψυχής, τουρίστες, αλιευτικές κοινότητες και ΜΚΟ ασχολούμενοι με την προστασία του περιβάλλοντος) στη διαδικασία σχεδιασμού και διαχείρισης μέσω της ανάληψης κοινών δεσμεύσεων και κοινών ευθυνών.

Η τροπολογία 29 (κεφάλαιο II, παράγραφος 1) αφορά την ανάγκη διεξαγωγής εθνικής ανασκόπησης. Η πρώτη φράση, η οποία αναφέρεται σε ένα μελλοντικό κοινοτικό νομικό πλαίσιο, δεν μπορεί να γίνει δεκτή για τους λόγους που περιγράφονται κατωτέρω και που ισχύουν και για τις τροπολογίες 12, 16 και 18. Η φράση "πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2002" μπορεί να διατυπωθεί καλύτερα ως εξής: "εντός ενός έτους από την έκδοση της παρούσας σύστασης". Η αναφορά στη συνεργασία με τις περιφερειακές αρχές είναι αποδεκτή. Η αλλαγή από "θα οφείλαν" σε "οφείλουν" δεν είναι αποδεκτή (στο ελληνικό κείμενο και στις δύο περιπτώσεις αποδίδεται ως "οφείλουν"). Δεδομένου ότι μια ανασκόπηση αυτού του είδους δεν μπορεί από μόνη της να εξασφαλίσει σύγκλιση των πολιτικών προτιμάται η ακόλουθη διατύπωση για το τελευταίο τμήμα της τροπολογίας "ως πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση της σύγκλισης των μέτρων που λαμβάνονται από τις κρατικές αρχές και των τοπικών πρωτοβουλιών". Το κείμενο του άρθρου αυτού διατυπώνεται συνεπώς ως εξής:

Εντός ενός έτους από την έκδοση της παρούσας σύστασης, τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τις περιφερειακές αρχές, οφείλουν να διεξαγάγουν μια εθνική ανασκόπηση προκειμένου να αναλύσουν τους παράγοντες, νόμους και θεσμούς που επηρεάζουν το σχεδιασμό και τη διαχείριση της παράκτιας ζώνης τους, ως πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση της σύγκλισης των μέτρων που λαμβάνονται από τις κρατικές αρχές και των τοπικών πρωτοβουλιών.

Ομοίως, όσον αφορά την **τροπολογία 32 (κεφάλαιο IV, παράγραφοι 1 και 2)**, ενώ γίνεται αποδεκτή η αναφορά στις περιφερειακές αρχές και τις διαπεριφερειακές οργανώσεις, δεν ισχύει το ίδιο για την αλλαγή της λέξης "οφείλαν" σε "οφείλουν" ("should" και "shall" έχουν αποδοθεί στην ελληνική μετάφραση του κειμένου ως "οφείλουν" και στις δύο περιπτώσεις). Όσο για τη φράση που αφορά το χρονικό περιθώριο, θα ήταν προτιμότερο να διατυπωθεί ως εξής: "εντός τριών ετών από την έκδοση της παρούσας σύστασης". Η πρώτη πρόταση της παραγράφου τροποποιείται συνεπώς ως εξής: *Βάσει των αποτελεσμάτων της ανασκόπησης, τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τις περιφερειακές αρχές και τις διαπεριφερειακές οργανώσεις θα πρέπει, εντός τριών ετών από την έκδοση της παρούσας σύστασης, να αναπτύξουν εθνική στρατηγική για την εφαρμογή των αρχών της ολοκληρωμένης διαχείρισης της παράκτιας ζώνης.*

Η προτεινόμενη προσθήκη στην τελευταία πρόταση η οποία αφορά το κοινοτικό νομοθετικό πλαίσιο δεν γίνεται δεκτή. Η νέα διατύπωση της εν λόγω παραγράφου έχει ως εξής:

Βάσει των αποτελεσμάτων της ανασκόπησης, τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τις περιφερειακές αρχές και τις διαπεριφερειακές οργανώσεις θα πρέπει, εντός τριών ετών από την έκδοση της παρούσας σύστασης, να αναπτύξουν εθνική στρατηγική για την εφαρμογή των αρχών της ολοκληρωμένης διαχείρισης της παράκτιας ζώνης. Αυτή η στρατηγική δύναται να αφορά ειδικά στην παράκτια ζώνη ή να εντάσσεται στο πλαίσιο ευρύτερης εθνικής στρατηγικής για την προώθηση του ολοκληρωμένου σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης.

Στο πρώτο μέρος της τροπολογίας 33 (κεφάλαιο IV, παράγραφος 3, στοιχείο α) συνιστάται οι εθνικές στρατηγικές να οδηγούν στη θέσπιση δεσμευτικών εθνικών νομικών μέσων. Δεδομένου ότι η δεσμευτική προσέγγιση ενδέχεται να μην είναι η πλέον ενδεδειγμένη για όλα τα κράτη μέλη, η Επιτροπή δεν δέχεται το μέρος αυτό της τροπολογίας. Δέχεται όμως τα άλλα μέρη της (διαγραφή του όρου "relative" που περιγράφει τους ρόλους - δεν ισχύει για το ελληνικό κείμενο, και προσθήκη της φράσης "και, εφόσον χρειασθεί, να θεσπίσει" όσον αφορά τους συντονιστικούς μηχανισμούς). Η νέα διατύπωση της παραγράφου έχει συνεπώς ως εξής:

Η εν λόγω εθνική στρατηγική οφείλει:

(α) να ορίσει τους ρόλους των διαφόρων διοικητικών φορέων της χώρας στην αρμοδιότητα των οποίων εμπίπτουν δραστηριότητες ή πόροι της παράκτιας ζώνης·

(β) να προσδιορίσει και, εφόσον χρειασθεί, να θεσπίσει μηχανισμούς για το συντονισμό τους. Αυτός ο ορισμός ρόλων οφείλει να διασφαλίσει τόσο τον επαρκή έλεγχο σε τοπικό επίπεδο όσο και την κατάλληλη περιφερειακή προοπτική και συνεκτικότητα (ιδίως εξασφαλίζοντας ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης δεν επηρεάζονται υπερβολικά από τα βραχυπρόθεσμα οικονομικά προβλήματα των πολιτών που διαβιούν σε αυτούς και των γειτνιαζόντων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης).

Όσον αφορά την τροπολογία 34 (κεφάλαιο IV, παράγραφος 3, σημείο β) η Επιτροπή δεν δέχεται το πρώτο μέρος όπου ο όρος "δύνανται" τροποποιείται σε "οφείλουν" δεδομένου ότι πρόκειται για σύσταση. Δέχεται όμως το δεύτερο μέρος που προβλέπει τη δυνατότητα ανάπτυξης περισσότερων σχεδίων σε μια χώρα. Το σημείο αυτό διατυπώνεται επομένως ως εξής:

να ορίσει τον κατάλληλο συνδυασμό μέσων για την εφαρμογή των αρχών στο εθνικό νομικό και διοικητικό πλαίσιο. Κατά την ανάπτυξη της εν λόγω στρατηγικής, τα κράτη μέλη δύνανται να εξετάσουν την καταλληλότητα: της ανάπτυξης ενός ή περισσότερων εθνικών στρατηγικών σχεδίων για την ακτή, χρησιμοποιώντας μέσα σχεδιασμού χωροταξίας ή χρήσης της γης για την προώθηση του ολοκληρωμένου σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης (συμπεριλαμβανομένων μέσων που δίδουν προτεραιότητα σε εξαρτώμενες από την ακτή χρήσεις στην περιοχή του αιγιαλού), μηχανισμούς αγοράς γης και δηλώσεις κοινής χρήσης, αναπτύσσοντας συμβατικές ή προαιρετικές συμφωνίες με χρήστες της παράκτιας ζώνης¹, αξιοποιώντας οικονομικά και φορολογικά κίνητρα (συμβατά με τη κοινοτική νομοθεσία) και αξιοποιώντας μηχανισμούς σχεδιασμού της περιφερειακής ανάπτυξης·

¹ Συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών συμφωνιών με τη βιομηχανία - βλέπε COM(1996) 561 της 27.11.1996

Η τροπολογία 42 (κεφάλαιο VI, παράγραφος 2, νέο στοιχείο δα) εισάγει την αξιολόγηση της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας. Η Επιτροπή δέχεται κατ'αρχήν την εν λόγω τροπολογία, πιστεύει όμως, ότι για να μην περιοριστεί το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης, η φράση "κυρίως όσον αφορά τις προστατευόμενες ζώνες και είδη" θα πρέπει να τροποποιηθεί σε "*συμπεριλαμβανομένης της νομοθεσίας περί προστατευομένων ζωνών και ειδών*". Το σημείο αυτό διατυπώνεται επομένως ως εξής:

αξιολόγηση της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας στις παράκτιες ζώνες, συμπεριλαμβανομένης της νομοθεσίας περί προστατευομένων ζωνών και ειδών.

Η τροπολογία 43 (κεφάλαιο VI, νέα παράγραφος 2α) προτείνει αναθεώρηση της σύστασης από την Επιτροπή και υποβολή έκθεσης αξιολόγησης. Η Επιτροπή δέχεται το μέρος αυτό της τροπολογίας. Δεν δέχεται όμως την τελευταία φράση σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή υποβάλλει ταυτόχρονα πρόταση για τη θέσπιση κοινοτικού νομικού πλαισίου. Δεν θεωρεί σκόπιμο να προδικάζεται εδώ η αναγκαιότητα μιας τέτοιας πρότασης της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η παράγραφος αυτή διατυπώνεται ως εξής:

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναθεωρεί τη σύσταση τρία χρόνια μετά από την έγκρισή της και υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση αξιολόγησης.

3.3. Τροποποιημένη πρόταση

Σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της όπως αναφέρεται ανωτέρω.